

[Statsministeren.]

Larsen, at det er mig forunderligt, at hr. Aksel Larsen med den ændring, som han ellers gerne vil give det udseende af er sket på mange punkter i hvert fald i hans politiske holdning, alligevel tør udtale sig, som han gør i dag om begrebet ulovlige strejker. Hr. Aksel Larsen brugte udtrykket: „Ulovlige strejker er ikke altid et gode.“ Nej, det er de ikke; men jeg synes, en ansvarlig parlamentariker skulle føle mere trang til at understrege, at ulovlige strejker altid er ulovlige. Det er, hvad jeg føler trang til at understrege i denne forbindelse. Hvis man ikke i et demokrati vil respektere de gældende juridiske regler, herunder de arbejdsretlige, har demokratiet faktisk ikke mange overlevelseschancer. Det må bygge på lovlighed og ikke på lovløshed.

Så siger hr. Aksel Larsen, at han ikke tror meget på, at en stærk skattepolitik mindsker forbruget, og derefter går han ind på, at der ikke sker nogen skade ved, at man åbner mulighed for øget forbrug. Jeg ved ikke, om det er korrekt så at opfatte det på den måde, at når en stram skattepolitik ikke mindsker forbruget, deler hr. Aksel Larsen tilsvarende den opfattelse, at øgede forbrugsmuligheder heller ikke giver øget forbrug. Hertil må jeg rigtignok sige, at vi i de senere år har set adskillige eksempler på, at det just er det, der sker. Jeg kan ikke sige andet, end at der for mig at se her er en ubrydelig sammenhæng med vores valutaisituation, og den tåler ikke yderligere forværring.

Hr. Aksel Larsen citerede den artikel, hr. Thorkil Kristensen i dag har skrevet i Politiken. Jeg forstår godt, at hr. Aksel Larsen kan hente næring i den, men jeg synes ikke, han skulle have sprunget det interessanteste afsnit i den over. Det var jo ikke sådan, at hr. Thorkil Kristensen alene skrev, at man havde ladet sig drive af aktioner, man ikke beherskede; han fortsatte og sagde ikke alene, at statsministeren havde sagt, at man ikke kunne slække på finanspolitikken, men at han faktisk var overbevist om, at socialdemokratiet og formentlig også SF inderst inde var enige med regeringen og ikke som regering ville gøre det, de gør i dag. Se, det synes jeg, der havde været

rimelig grund for hr. Aksel Larsen til at kommentere.

Videre siger hr. Aksel Larsen, at man skulle ophæve kommunernes adgang til at udskrive skat, og det kan lyde meget besnærende ved en første betragtning. Den kommunale selvstændighed i skatteudskrivningen skal fjernes totalt og aldeles, og alt skal lignedes over statsskatterne. Men her må jeg gøre opmærksom på én ting, som der heller ikke er nogen tvivl om er hr. Aksel Larsens inderste overbevisning på dette område: dette giver netop ikke kommunerne nogen selvstændighed overhovedet i ledelsen. Hvis staten skal fastsætte udskrivningen og efter vurdering tildele kommunerne et beløb, er der ikke nogen rest tilbage af det kommunale selvstyre. Jeg vil gerne slå fast, at på det punkt er regeringen og jeg principielt helt uenige med hr. Aksel Larsen. Jeg kan ikke lade være at mindes, når jeg hører dette, at hr. Aksel Larsen og jeg engang sammen foretog en rejse til et socialistisk land, og noget af det, jeg i hvert fald husker, var, at vi diskuterede netop det system, som hr. Aksel Larsen her anbefaler for kommunestyret i en provinsby. Det var ikke overraskende for mig, at det indtryk og de udtalelser, vi fik, var, at det var ganske overordentlig svært overhovedet at få midler tilført til provinsbyerne. Det var alt for meget, der blev inde i hovedstaden. Jeg tror, at et sådant centralt dirigeret kommunestyre vil føre til det resultat, så det er ikke en anbefalelsesværdig vej; den vil uvægerlig føre til, at det kommunale selvstyre forsvinder.

Så spørger hr. Aksel Larsen, om vi slet ikke har nogen kommentarer til hans tanker om at overføre hele kasseoverskuddet til en bolig- og byggefond. Jo, det har vi faktisk. Vi har afvist den én gang, og jeg skal da gøre det én gang til og sige, at det ikke er en politik, regeringen i den aktuelle situation kan anbefale.

Hr. Krog Hansen udtrykte i sin begrundelse og sit følgende svar megen forståelse for den utilfredshed, der rejser sig. Han sagde: at en offentlig aktivitet skal begrænses kan folk ikke forstå, øgede skatter, der mindsker befolkningens disponible kapital, kan befolkningen ikke forstå, begrænsning af det private forbrug kan befolkningen